

en tendens til, at kvinderne vælger at få børn senere. Derfor oplever vi i disse år en stigning i antallet af fødsler, og det smitter selvfølgelig også af på aborttallet i et eller andet omfang.

I Det Radikale Venstre mener vi, det er vigtigt hele tiden at tilpasse oplysningskampagnerne til den tid, vi lever i, og den målgruppe, vi gerne vil nå. Det nytter ikke noget med løftede pegefingre og skræmmekampagner, der blot vil gøre valget endnu sværere for de kvinder, der nu engang står med problemet.

Hvad angår forslaget til vedtagelse, støtter Det Radikale Venstre selvfølgelig en nedbringelse af antallet af provokerede aborter gennem forebyggelse og kan derfor støtte forslaget med den præcisering af indholdet af ordet rådgivning, hr. Jann Sjursen gav heroppefra. Men der skal ikke herske tvivl om, at Det Radikale Venstre selvfølgelig er for den frie abort, og vi ønsker ikke på nogen måde tiden skruet tilbage til før 1973.

Frank Aaen (EL):

I grunden synes vi i Enhedslisten, at forespørgslen er formuleret lidt mangelfuldt, for det afgørende spørgsmål er selvfølgelig, hvordan antallet af ufrivillige graviditeter kan nedbringes.

Men ellers er vi selvfølgelig enige i, at en provokeret abort er en traumatisk oplevelse og derfor selvfølgelig ikke er noget, man skal ønske for nogen. Det er noget, man helst vil undgå. Men alligevel er vores opfattelse selvfølgelig, at den frie abort er et vigtigt gode, både for kvindens ret til at bestemme over sig selv og sin krop og af hensyn til børnenes tarv. At komme til verden som uønsket er en meget dårlig start på tilværelsen.

For Enhedslisten er det vigtigt, at der bliver brugt de fornødne kræfter på seksualvejledning og vejledning om prævention. Det er vigtigt at turde tale både biologi, teknik, beskyttelse og ikke mindst følelser, når der skal vejledes om eller undervises i dette emne. De unge, man har spurgt, siger næsten alle sammen, at de ikke synes, de har lært noget om emnet i folkeskolen, så der er tydeligvis behov for en styrket indsats her. Jeg synes f.eks., at ideen om unge sexformidlere er spændende.

Det skal være nemt og billigt at få fat i prævention, for så er der nemlig størst chance for, at man beskytter sig. Vi er i den forbindelse kede af, at et flertal i forrige samling valgte at fjerne forpligtelsen til at have amtslige rådgiv-

ningsklinikker, hvor man både kunne få anonym rådgivning og vejledning og gratis prævention. Disse klinikker er unikke, fordi de primært bliver søgt af personer, der ikke benytter det normale sundhedsvæsen, når det drejer sig om sex og prævention.

Et andet vigtigt område er social tryghed. Det er ulykkeligt, hvis kvinder føler abort som den eneste udvej, hvis deres dagligdag skal hænge sammen praktisk og økonomisk, for det er jo dyrt at få børn. Pludselig er man en familie, der stiller andre krav til bolig og økonomi og tid end til den, der er alene.

I den forbindelse er det bl.a. galt, at vi har en så lav SU, at det er umuligt at forsørge et barn, hvis man er under uddannelse. Netop forsørgere har tid til at arbejde ved siden af studierne, og derfor ønsker vi en generel forbedring af SU-reglerne, specielt for studerende forsørgere. I stedet for at give mulighed for mere arbejde, som forholdet er i dag, skulle man selvfølgelig have en højere SU, når man er forsørger under uddannelse.

Det samme gælder, når vi kigger på dem, der har en skrøbelig tilknytning til arbejdsmarkedet, for også her kan der være problemer. Det synes uoverskueligt at få en daginstitutionsplads, og ikke alle steder har man ret til det. Også her er der brug for en ekstra indsats, og det gælder også i forbindelse med børns sygdom. Ret til frihed med løn på barnets første sygedag er jo kun en hjælp, hvis man har alternativer for resten af sygeperioden.

I den forbindelse – som også andre har været inde på – havde Mødrehjælpen, der blev afskaffet ved bistandslovens ikrafttræden i 1976, jo til formål at støtte gravide småbørnsfamilier, især enlige forsørgere, praktisk og økonomisk. Lovgiverne erkendte, at man som enlig forsørger ikke var ligestillet, og derfor var det nærmest reglen, at der blev givet økonomisk hjælp til støtte til en kompetencegivende uddannelse. Desværre er der sket stramning på stramning, siden Mødrehjælpen blev nedlagt, og derfor er det i dag ikke nogen særlig social begivenhed at blive enlig forsørger. Derfor ser vi også, at antallet af revalideringsbevillinger til den gruppe er faldet jævnt.

Den økonomiske hjælp er blevet udhulet år for år. Hvor det tidligere var almindeligt, at mindrebemidlede fik økonomisk hjælp til ekstraudgifter til graviditetstøj, barnevogn, seng og andet udstyr, er det i dag sådan, at det får man normalt ikke. Det er svært at spare op, hvis man